

«Υφαντική» για παιδιά

[Πολιτισμός](#) / [Λαογραφία-Παράδοση](#) / [Πολιτισμός](#)

[Κατερίνα Χουζούρη](#)

Δύο κύκλους εργαστήριων «Υφαντικής» για παιδιά, οργανώνει το Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης με τη γλύπτρια-εικαστικό Χριστιάνα Λαζοπούλου. Μέσα από τη δημιουργία, στόχος είναι να ανιχνευθεί η φύση του υφάσματος και οι δυνατότητες δημιουργίας του. Το πρόγραμμα αυτό απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας εννέα ετών και άνω.

Στον Α΄ κύκλο τα παιδιά θα φτιάξουν τον δικό τους αργαλειό και θα υφάνουν μικρά υφασματάκια χρησιμοποιώντας διάφορα υλικά όπως κορδέλες, κλωστές, χαρτιά, φυτικά νήματα κ.ά. Στον Β΄ κύκλο θα κατασκευάσουν τσόχα από μαλλί με την τεχνική του σαπουνόνερου και θα φτιάξουν μ' αυτήν αντικείμενα τα οποία και θα διακοσμήσουν.

Ποια είναι όμως η ιστορία του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης, που οργανώνει αυτό το πρόγραμμα; «Η ίδρυση του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης το 1918, με την επωνυμία «Μουσείον Ελληνικών Χειροτεχνημάτων», είχε άμεση σχέση με μια σειρά πρωτοβουλιών και εξελίξεων που διαμορφώθηκαν στην πνευματική και πολιτική ζωή του τόπου στο μεταίχμιο του 19ου και του 20ού αιώνα». Είναι μία εποχή που βρίσκεται σε έξαρση το Εθνικό Ζήτημα και είναι επιτακτική «η απόδειξη της διαχρονικής συνέχειας του ελληνικού πολιτισμού». Το νέο μουσείο καλείται να καλύψει την περίοδο από την πρώτη της Πόλης μέχρι την ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους. Από τα ιδρυτικά μέλη του μουσείου υπήρξε ο ποιητής Γεώργιος Δροσίνης και πρώτος διευθυντής του ήταν ο ζωγράφος Κωνσταντίνος Μαλέας.

«Για τη στέγαση του Μουσείου παραχωρήθηκε με τον ιδρυτικό Νόμο 1407/1918 το Τζαμί του κάτω Συντριβανιού ή Τζαμί Τζισδαράκη, που κτίστηκε το 1759 από τον τότε Βοεβόδα της Αθήνας». Εκεί οργανώθηκε η έκθεση της συλλογής που περιελάμβανε αντικείμενα λαϊκής τέχνης, που προέρχονταν από την Ελλάδα και περιοχές που κατοικούσαν Έλληνες. Επειδή ο χώρος κρίθηκε ως ανεπαρκής αποφασίστηκε «η κατασκευή εσωτερικού εξώστη σε σχέδια του αρχιτέκτονα και αρχαιολόγου Αναστασίου Ορλάνδου». Το 1923, το Μουσείο Ελληνικών Χειροτεχνημάτων μετονομάστηκε σε «Εθνικόν Μουσείον Κοσμητικών Τεχνών». Το 1931 το Μουσείο μετονομάζεται σε «Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης». Το 1956 αρχίζει η αναδιοργάνωση και η κυριότερη περίοδος ανάπτυξης του Μουσείου. Στις αρχές του 1958 το Μουσείο ανοίγει για το κοινό. «Η συλλεκτική πολιτική του

Μουσείου συνεχίζει να καθορίζεται από αυτό που ο Ν. Πολίτης είχε ορίσει ως λαϊκή τέχνη και εξακολουθεί να στοχεύει στην απόδειξη της συνέχειας της φυλής και της γνήσιας «εθνικής ταυτότητας».

Στα τέλη της δεκαετίας του '60, το Τζαμί δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει πλέον τις εκθεσιακές απαιτήσεις ενός διαρκώς εξελισσόμενου Μουσείου. Έτσι το 1973 μεταφέρθηκε σε ένα σύγχρονο κτήριο, στην οδό Κυδαθηναίων 17, όπου παραμένει μέχρι σήμερα. Η κύρια έκθεση του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης, που στεγάζεται στο κτήριο της οδού Κυδαθηναίων, παρουσιάζει πτυχές του νεοελληνικού λαϊκού πολιτισμού από τον 18ο έως τον 20ό αιώνα. Στο ισόγειο παρουσιάζονται δείγματα από την πλούσια συλλογή κεντητικής. Στον ημιώροφο, θα δει κανείς πιάτα και μαστραπάδες, ρόκες και καλτσοβελόνες, παγούρια και άλλα αντικείμενα από πηλό, ξύλο και μέταλλο. Επίσης, τις φιγούρες του Καραγκιόζη και εντυπωσιακές μεταμφιέσεις. Στον 1ο όροφο, η έκθεση «Εθνογραφικές Εικόνες του Σήμερα», παρουσιάζει τον ιδιαίτερο τρόπο ζωής που επιβιώνει ακόμη σήμερα στην Όλυμπο της Καρπάθου. Επιπλέον, ένα ολόκληρο δωμάτιο, το οποίο είναι ζωγραφισμένο από τον Θεόφιλο Χατζημιχαήλ. Στο 2ο όροφο παρουσιάζονται κοσμήματα, όπλα και εκκλησιαστικά αντικείμενα, εξαιρετικά έργα της κοσμικής και της εκκλησιαστικής αργυροχοΐας. Στον 3ο όροφο, φορεσιές, ανδρικές και γυναικείες, νυφικές και γιορτινές..

Σε ό,τι αφορά στους άλλους δύο χώρους του Μουσείου: στο Κτήριο της οδού Πανός 22, στεγάζεται η μόνιμη έκθεση «Άνθρωπος και Εργαλεία. Όψεις της Εργασίας στην προβιομηχανική κοινωνία». Είναι ένα διώροφο κτίσμα του 19ου

αιώνα. Εδώ θα πραγματοποιηθούν και οι δύο κύκλοι του εργαστηρίου Υφαντικής για παιδιά.

Το Τζαμί Τζισδαράκη χτίστηκε το 1759 και λειτουργεί ως παράρτημα του Μ.Ε.Λ.Τ., στεγάζοντας τη συλλογή νεώτερης ελληνικής κεραμικής του Βασίλη Κυριαζόπουλου.

Κατερίνα Χουζούρη

Υ.Γ

Οι πληροφορίες για το μουσείο και τους χώρους του, προέρχονται από την επίσημη ιστοσελίδα του μουσείου www.melt.gr.

<http://bitly.com/1EW2g2k>